

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:3263

av Johanna Jönsson (C)

med anledning av prop. 2015/16:43 Stödboende – en ny placeringsform för barn och unga

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över mer långtgående reformer för flexibelt boende för ensamkommande barn och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringen föreslår i propositionen 2015/16:43 *Stödboende – en ny placeringsform för barn och unga* att socialtjänstlagen förändras för att möjliggöra mer flexibel placering av barn och unga i åldern 16–20 år. Centerpartiet välkomnar att det tas steg för att göra placeringen av barn mer flexibel och att regeringen föreslår att införa stödboende som en ny boendeform, men menar att det inte räcker utan att betydligt större åtgärder måste tas för att få ned kostnader, öka flexibilitet och stärka mottagandekapaciteten.

Att möjliggöra mer flexibla boendeformer är enormt viktigt i situationen som föreligger med ensamkommande barn som söker asyl – både för att få ned kostnaden för mottagandet och för att förbättra det. Antalet ensamkommande barn som söker asyl i Sverige har ökat enormt de senaste åren och ökningen ser ut att fortsätta. Migrationsverkets prognos är att det under 2015 kommer att komma fler ensamkommande barn än de föregående tio åren tillsammans. Det gör utformningen av de system som möter barnen – inte minst hur de placeras – viktigare än någonsin tidigare.

Regelverket kräver i dag att barn och ungdomar placeras i hem för vård och boende (HVB) om man inte kan tillhandahålla familjehem. Detta kan många gånger vara negativt för de ungdomar som har andra behov. HVB är utformat för barn med mycket stora behov av vård, omsorg, tillsyn eller skydd. De flesta barn har inte dessa behov. Givetvis

måste de som behöver särskilt stöd få det, både i form av boende och andra former av stöd, men många skulle klara sig bra med långt mer flexibla former för boende.

Med anledning av detta krävs en större översyn och mer långtgående förändringar av hur barn kan placeras. De stela, dyra och dåliga lösningar som krävs i dag är varken bra för barnen eller ekonomiskt hållbara i ett läge där det kommer flera tusen barn i veckan. En billigare och effektivare modell är absolut nödvändig. Propositionens förslag om stödboende är ett litet steg i rätt riktning, men ett alldeles för litet steg för att göra någon betydande skillnad i ett läge där mycket större reformer krävs.

Vilka exakta reformer som krävs måste ses över närmare. Några exempel på möjligheter att se över är att dela på lägenheter, bo på folkhögskola eller bo i boenden med mindre bemanning. Det finns också problem med tillämpningen av socialtjänstlagen, som gör det svårt att placera ensamkommande hos närstående som inte är vårdnadshavare. I en sådan översyn måste alla stenar vändas och alla möjligheter prövas.

Sverige ska fortsatt vara ett öppet land. Därför behövs ett mer effektivt mottagande som kostar mindre och ger bättre resultat. Regeringen behöver ta avsevärt större steg än stödboenden för att det ska fungera.

Johanna Jönsson (C)